

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*): Ja, hvis man nu ikke var medlem af en mindretalsregering og altså kunne sige sin hjertens mening om meget af det, der er sagt i dag, tror jeg, jeg ville blive uvenner med en del af de ærede medlemmer. Jeg skal dog nøjes med at sige det sub rosa og så håbe på, at det ikke efterlader noget spor.

Alle de citater, ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Ingvard Dahl, havde fundet frem, vedstår jeg. Når der i 1952 har kunnet sættes mere byggeri i gang end i 1951, skyldes det den økonomiske lysning, og når der i 1953 er håb om et større byggeprogram, skyldes det stort set det samme.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp spurgte, om det var ministerens fortjeneste, at der nu var mere byggeri i gang end tidligere. Det ærede medlem behøver ikke at være bekymret. Det er aldrig ministerens fortjeneste. Det er kun ministerens skyld, når noget går galt. Jeg er fuldstændig klar over, at sådan er nu engang vilkårene. Selvfølgelig er det den almindelige forbedring, som den økonomiske politik har medført, der har muliggjort, at byggeriet nu kan være større, end det var i 1952, og igen større end den igangsættelse, der fandt sted i 1951.

Det ærede medlem hr. Ingvard Dahl sagde, at jeg ikke havde omtalt huslejen i de boliger, som det ærede medlem nu foreslår opført. Jeg går ud fra, at jeg med mine henvisninger til de fordele, som det socialfilantropiske byggeri byder i huslejemæssig henseende, har antydnet, hvad jeg mener om huslejen i det socialfilantropiske byggeri. Jeg mener ikke, at denne huslejepolitik bør udstrækkes så langt, at den også går udenfor dette område.

Det ærede medlem sagde, at afdragene på lånene — og jeg forstår, at det ærede medlem mente de afdrag, jeg har indført — tynger på lejerne. Jeg vil gerne spørge: Mener det ærede medlem da ikke, at lånene skal afdrages? Hvad i alverden er meningen med begrebet lån, hvis de ikke skal afbetales? Det ærede medlem bør oplyse, om han virkelig mener, at lånene skal betragtes som tilskud, for i så fald kan vi skyde en hvid pind efter hele det kastel, som er bygget op omkring tanken om byggefonden og den selvregulerende byggevirksomhed, som ud i fremtiden skal finde sted. Jeg synes, man skal sige det lige ud til befolkningen, hvis

man mener, at de store lån, staten giver til boligbyggeri, i virkeligheden skal opfattes som tilskud. Ellers spørger jeg det ærede medlem: Hvornår skal man begynde at afdrage disse lån?

Det ærede medlem taler om, at renteforhøjelsen tynger på byggeriet. Jeg skal såmænd ikke bestride, at jeg virkelig anser det for at være af nødvendighed for vort lands økonomiske helbredelse, at der bliver ført en anden rentepolitik end under den forrige regering, men jeg beder det ærede medlem om at huske, at de renteforhøjelser, vi har fået her i landet, fik vi, medens den forrige regering sad. Nationalbankens renteforhøjelse i sommeren 1950 og nationalbankens renteforhøjelse den 1. november 1950, som i hvert fald ikke kan skyldes udviklingen under denne regering, er et resultat af den socialdemokratiske politik, der blev fulgt i årene fra devalueringen og frem til sommeren 1950.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om tilskud til vinterbyggeriet. Det er selvfølgelig noget, man kan overveje, men jeg gør opmærksom på, at vi i øjeblikket giver lån i de omkostninger, som vinterbyggeriet påfører ejendommene, og iøvrigt er der også indtægter at vinde ved vinterbyggeriet i form af den besparelse på bygge-lånsrenterne, som en hurtig færdiggørelse af byggeriet indebærer.

Det ærede medlem hr. Lorentzen gjorde nogle bemærkninger, som jeg i det store og hele er fuldstændig enig i. Når man nu opstiller spørgsmålet sådan, som det ærede medlem gjorde, om man kan bygge sig ud af bolignøden, så mindes jeg først og fremmest en bemærkning, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen kom med tidligere på dagen. Det ærede medlem anførte et par tal, som Krabbe og andre, der er meget interesserede i og optaget af boligproblemet, har sendt ud, for antallet af personer under kommunal husvildeforsorg. Jeg husker ikke nøjagtigt tallene, men de skulle vise, at der havde været en vækst fra ca. 3 500 til ca. 3 800 i tiden fra — det var vist 1945 — og til i dag. Det er ikke så afgørende med de nøjagtige tal, det, der er afgørende, er, at man slet ikke kan bruge tallene for personer under kommunal husvildeforsorg til at bevise noget som helst om bolignødens størrelse. Vi havde personer under kommunal husvildeforsorg i 1939—40, da vi havde 6 000—8 000 ledige lejligheder. Det beror ofte på helt andre